

Старанно вчилась протягом семестру студентка четвертого курсу філологічного факультету І. Пустовойт. І сесію вона складає успішно.

На знімку: студентка І. Пустовойт готується до складання чергового іспиту.

ХОРОШИЙ РИТМ

Їдуть іспити. І куди б в цей час не заглянув ти, з ким не зустрівся, мова йде про одне — сесію. І це й закономірно, її зрозуміло. Бо сесія — показник роботи всіх — студентів, лаборантів, викладачів, співробітників. І всім хочеться, щоб їх робота була оцінена як найкраще.

Ось хімічний факультет. Тут діла їдуть добре. Основна маса студентів всіх курсів на іспитах вивіляє міцні знання. Складено в середньому половину іспитів.

Першокурсники розпочали свою першу в житті студентську сесію з іспиту з неорганічної хімії. І склали його добре. Дві третини — добрих та відмінних оцінок. І все ж без зривів не обійшлося. Три студентки виявили незадовільні знання.

Найвищим балом знання з неорганічної хімії оцінено В. Борисова, Г. Богатирьова, О. Буланова, В. Гельмбольдта, В. Демент'євої та інших.

Студенти другого курсу складають в цю сесію чотири іспити. Два з них вже позаду. На іспиті з аналітичної хімії 25 студентів одержали відмінні оцінки.

Два іспити з чотирьох склали і третьокурсники. Жоден студент курсу з цих дисциплін не одержав «незадовільно». З діалектичного матеріалізму половина студентів мають відмінні та добре оцінки. Екзамен з фізико-хімії пройшов ще краще. На ньому тільки всім студентам показали посередні знання. Велике число тут добрих оцінок (57). Двадцять два студенти відповідали на «відмінно».

Студенти четвертого курсу екзаменуються в цю сесію з п'яти дисциплін. Три з них вже позаду. Все було б гаразд, якби не чотири «незадовільно», які одержано на екзамені з хімії високомолекулярних сполук. Останні два іспити з фізики-хімії та педагогіки пройшли без прикрих випадків.

Всі три дисципліни на «відмінно» склали В. Букін, Р. Забриборщ, Е. Гаврильченко, С. Кузьменко, Н. Лукьяненко, С. Полудниця, Е. Радинович, Б. Хоменко.

Що ж, ритм добрий. Хорошим, напевне, буде і фініш сесії. Цього бажають всі — і студенти, і викладачі. Л. ШВІДЧЕНКО.

Студенти-заочники другого курсу юридичного факультету на груповій консультації перед екзаменом.

ПИТАННЯ ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ

ЗА ЗАКОНАМИ КРАСОТИ

НА ДОПОМОГУ МОЛОДИМ ВИКЛАДАЧАМ УНІВЕРСИТЕТУ

НІХТО тепер не заперечує те, що радянський фахівець має бути не тільки знавцем науки, володіти професійними навиками, ідейно і морально вихованим, але й мати широку загальну культуру. Визнається, що розвинуті естетичні смаки і виховані естетичні потреби і почуття є важливою складовою частиною загальної культури фахівця.

Проте молоді викладачі інколи не враховують важливості естетичного формування фахівця, особливо через навчальний процес, і вважають, що питаннями естетики займаються лише викладачі цієї науки, або що естетичні якості розвиваються тільки через художню самодіяльність та шляхом сприймання мистецтва.

Досвід радянської вищої і загальної школи показує, що естетичне виховання, якщо воно поставлене педагогічно правильно, глибоко впливає на свідомість і почуття молодої людини і формує в ній здатність бачити і розуміти прекрасне, передусім, у повсякденній праці, у суспільних відносинах, у діях і вчинках людей. Для фахівця з вищою освітою, де б він не працював, а особливо як вихователь молоді, важливо бути все-бічно естетично озбрієним і вміти жити за законами красоти.

Спостереження за виробничою діяльністю вихованців університетів показують, що їх праця стає творчою і виховнім впливом на інших відбувається все бічно в залежності не тільки від наукової та ідейно-політичної підготовки, але й від естетичної вихованості. Все-бічно вихований фахівець вносить естетику у працю і вся його діяльність приносить йому не лише моральну, але й естетичну насолоду. Естетика облагороджує і саму працю і стосунки людей.

Наши студенти досить чутливі до прекрасного і дивляться на естетику не як на щось недосяжне. Студенти ставлять високі естетич-

ні вимоги до всього, що їх оточує. Загальні надбання культури в країні і тенденції в її розвиткові дуже швидко знаходить відбиток у свідомості і прагненнях студентів.

Че ідуть на зустрічі з майстрами мистецтва, відвідують художні виставки. Студентів особливо цікавлять ті твори мистецтва, що в якійсь мірі близькі до фаху майбутнього спеціаліста. Це теж

важливо ураховувати молодому викладачеві у своїй фаховій діяльності з студентами. Особливо це стосується суспільних і гуманітарних наук.

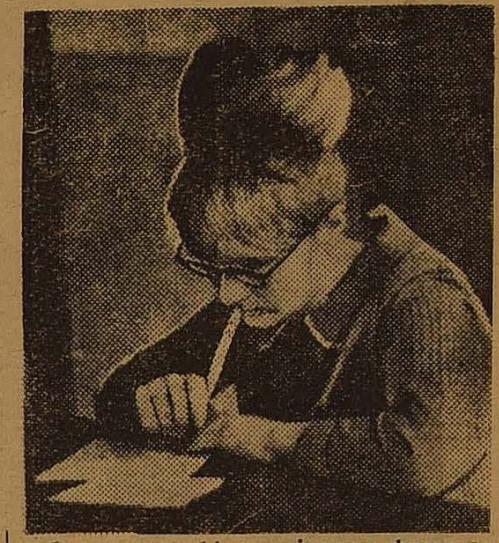
В умовах вищої школи виправдовує себе практика активного сприяння студентам в зближенні з мистецтвом. Це цільові спектаклі з наступним обговоренням разом з виконавцями, обговоренням кінофільмів, проведення диспутів з творчості окремих митців чи з нових творів, поїздки студентів (нехай профком на це зважить) до основних центрів країни для вивчення художніх експозицій і відвідування театрів. Що ж до художньої самодіяльності студентів, то вона лише тоді виконує функцію естетичного виховання, коли це буде дійсно художня самодіяльність, керована людьми високої кваліфікації.

Багато студентів висловлюють бажання слухати цикли лекцій про сучасну і класичну музику, про театральну та образотворче мистецтво. Такі лекторії з за участям митців і лекторів високої кваліфікації приносять значну користь в естетичному вихованні.

НАРЕШТИ про побут студентів. Стало банальністю говорити про те, що стан гуртожитків та інших служб і вигод естетично впливає на студентів. Дорігають господарників за брудний стан приміщень. Від господарників багато залежить — добрякісний ремонт, необхідне обладнання, чимне обслуговування тощо. Проте і самих студентів, що користуються послугами гуртожитків, не можна розглядати лише як споживачів вигод і естетики.

Досвід показує, що культура гуртожитків, передусім, залежить від самих студентів. Вони в змозі створити і підтримувати у гуртожитках високу культуру побуту, що є важливим фактором естетичного виховання.

Доцент І. КОБИЛЯЦЬКИЙ, завідувач кафедрою педагогіки.

Студентка філологічного факультету Віра Іванченкова замислилась. Питання попались нелегкі. Але ось сформульовані відповіді. Все ясно. Педагогіку Віра склали з оцінкою «добре».

На знімку: студентка В. Іванченкова обдумує питання екзаменаційного квитка.

ЧАСУ МАЛО, НЕДОРОБОК — БАГАТО

ДЕКІЛЬКА днів тому відбулось засідання групи народного контролю університету. У центрі уваги учасників засідання було повідомлення тт. О. І. Козирева та М. Ю. Летичевського про якість роботи збудованого студентського гуртожитку № 5 по вулиці Довженка, що має бути незабаром заселений.

Державна комісія 5 січня прийняла цей гуртожиток від підрядника БМУ-1 із загальною оцінкою «задовільно». Одночасно Державна комісія склали дефектний акт, згідно з яким гуртожиток достаточно буде прийнятий від підрядника-будівельника лише тоді, коли відзначені в акті дефекти будуть ліквідовані. Народні дозорці, які теж перевіряли якість робіт, у своєму акті відзначають такі недоробки: окремі кімнати побілені незадовільно; їх треба обов'язково перебілити. У багатьох кімнатах погано настелений ліноліум, який ще до заселення вже понадувався: він, очевидно, «дується» на майстров. Дверні коробки прикріплені за принципом «стук-грюк, аби з рук».

Підлоги ж в коридорах вимощені плитками, які вже відстають, а коридорами ще мало ходив. У підвальних приміщеннях, крім електропроводки, нічого по суті ще й не зроблено. Зовнішній же вигляд у гуртожитку, його пофарбування також має чимало дефектів. Зокрема, фасадна частина будинку пофарбована далеко гірше, ніж тильна. Майданчик навколо гуртожитку заасфальтований погано; навколо будинку багато будівельного сміття.

Крім названих, є ще й інші, дрібні недоробки.

Наявність у новозбудованому гуртожиткові багатьох недоробок дуже хвилює університетську громадськість. Адже часу до заселення гуртожитку лишилося мало, а недоробок — багато. Державній комісії не можна остаточно приймати гуртожиток без ліквідації виявлених і членами комісії, і представниками групи народного контролю університету дефектів і недоробок.

ВЕЛИКА СПАДЩИНА

ВЕЛИКИЙ вождь пролетарської революції, творець і керівник більшовицької партії, Володимир Ілліч Ленін залишив велику літературну спадщину, яка є неоцінним надбанням радянського народу, світового комуністичного руху, всього прогресивного людства.

За тридцятирічний період, починаючи з перших праць, датованих 1893 роком, і закінчуючи останніми працями 1923 року, В. І. Ленін написав сотні книг та брошур, тисячі статей і листів, виступив з величезною кількістю доповідей і промов на партійних з'їздах і конференціях, з'їздах Рад, на зборах трудящих.

Теоретичні праці В. І. Леніна знаменують новий, **ЛЕНІНСЬКИЙ** етап в розвитку марксизму. Вчення Леніна про імперіалізм, про партію нового типу, соціалістичну революцію, диктатуру пролетаріату в її різних формах, соціалістичну демократію, союз робітничого класу з селянством і всіма трудящими з національного і аграрного питання, про шляхи побудови соціалістичного суспільства — все ленінське ідейне багатство є належною зброєю нашої партії, всього світового революційного і визвольного руху.

Центральний Комітет нашої партії і уряд приділяють постійну увагу виданню ленінських творів. В 1924 році в Москві було створено Інститут В. І. Леніна, пізніше

до 45-річчя постанови II з'їзду Рад СРСР

про видання творів В. І. Леніна

реорганізований в Інститут марксизму-ленінізму при ЦК КПРС. Він провів велику роботу, по збиранню та науковій публікації творів В. І. Леніна.

За роки Радянської влади вийшло в світ п'ять видань Творів В. І. Леніна. Особливе значення для вивчення ленінізму має п'яте, Повне зібрання творів В. І. Леніна, в якому зібрана воєдино вся відома літературна спадщина Володимира Ілліча.

До цього часу ще не знайдено багато ленінських робіт, листів, телеграм. Готуючись до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна, Інститут марксизму-ленінізму при ЦК КПРС і Центральний партійний архів проводять величезну роботу по розшуку ленінських документів.

В постанові ЦК КПРС «Про підготовку до 100-річчя від дня народження Володимира Ілліча Леніна» підкреслюється необхідність глибокого роз'яснення значення марксистсько-ленінського вчення для побудови соціалізму та комунізму в нашій країні, для розвитку і зміцнення світової соціалістичної системи, світового революційного руху.

Ленінські ідеї живуть і торжествують в грандіозних перетвореннях на радянській землі, в досягненнях трудящих країн соціалізму, в успіхах світового комуністичного руху і національно-визвольної боротьби народів.

СТУДЕНТИ-ІСТОРИКИ не тільки уважно слідкують за розвитком сучасних міждержавних відносин, але й працють активно вивчати історію дипломатії, пізнані ту галузь історичної науки, яка займається вивченням становлення і розвитку міжнародних відносин в післяжовтневий період.

Тому створений на історичному факультеті гурток міжнародних відносин, привернув до себе увагу багатьох студентів нашого факультету.

В листопаді 1968 року нашому гуртку минуло рівно рік. За цей час було заслухано ряд доповідей. І слід сказати, що

15 ДОПОВІДЕЙ

не було скучих і сірих. І обговорення доповідей проходило активно, інтересно. Адже на своїх засіданнях гуртківці йдуть, знаючи тему заняття, прочитавши рекомендовану літературу і не тільки на російській мові. Багато гуртківців використовують й іноземну літературу, розуміючи, що це важлива умова для серйозної дослідницької роботи з будь-якою науковою темою.

Наш гуртк є прекрасною школою лекційної майстерності,

підготовки студентів як лекторів-міжнародників, так і пропагандистів ленінської зовнішньої політики нашої партії.

Учасники гуртка виступають зі своїми доповідями (чи затвердженими на засіданні гуртка доповідями товаришів) на підприємствах міста і області, перед трудящими.

В цьому навчальному році тематика наукових студентацьких робіт цілком підпорядкована знаменній даті — 100-

річчю з дня народження В. І. Леніна. З тем, зв'язаних з ленінською теоретичною спадщиною в галузі міжнародних відносин і зовнішньої політики СРСР, гуртківцями розроблено 15 доповідей.

Країні з цих доповідей складатимуть інтересний рукописний збірник. Це буде підсумком колективної наукової праці наших гуртківців на дуже актуальну тему — «В. І. Ленін і розвиток зовнішньої політики СРСР».

В. ГЛЕБОВ,
студент другого курсу
історичного факультету.

И МЫ, ЧТО РОДИЛИСЬ
В ИЗБЕ, ПРИ ЛУЧИНЕ,
И ЧТО УМИРАЛИ НА
ГРУДАХ ТРЯПЬЯ, —
ОТ ЛЕНИНА ПРАВО
НА ЖИЗНЬ ПОЛУЧИЛИ —
ВСЕ ТЫСЯЧИ ТЫСЯЧ
ТАКИХ ЖЕ, КАК Я.
ОН ДАЛ МОЕИ ПЕСНЕ ТОТ
ГОЛОС НЕВУЧИЙ,
ЧТО ВОЛЬНО ПЛЫВЕТ
ПО СТРАНЕ ПО РОДНОЙ.
ОН ДАЛ МОЕИ НИВЕ ТОТ
КОЛОС ЖИВУЧИЙ,
КОТОРЫЙ НЕ ВЯНЕТ
НИ В СТУЖУ, НИ В ЗНОЙ,
И ГДЕ БЫ Я НИ БЫЛ,
В КАКИЕ БЫ ДАЛИ
НИ ШЕЛ Я ТЕПЕРЬ
ПО ПУТИ СВОЕМУ, —
И В ДНИ ТОРЖЕСТВА
И В МИНУТЫ ПЕЧАЛИ
Я СЕРДЦЕМ СВОИМ —
ОБРАЩАЮСЬ К НЕМУ.
И В ЖИЗНИ ДРУГОГО МНЕ
СЧАСТЬЯ НЕ НАДО, —
Я СЧАСТЬЯ ХОТЕЛ
И ХОЧУ ОДНОГО:
СЛУЖИТЬ ДО ПОСЛЕДНЕГО
ВЗДОХА И ВЗГЛЯДА
ЖИВОМУ ВЕЛИКОМУ
ДЕЛУ ЕГО.

НА ПРОТЯЗІ РОКУ

Поруч з керівництвом учбовою роботою за свою спеціальністю кожна наша кафедра повинна бути центром наукової роботи. З кожним новим роком ми завжди підсумовуємо, що зроблено на кафедрі в попередньому, і радісно, коли є наслідки.

ПРОТЯГОМ 1968 року кафедра історії української літератури нашого університету працювала над колективною науковою темою — «В. І. Ленін і українська радянська література». Ця праця, яка має скласти велику книгу, розкриваємо як вплив ленінських ідей на весь розвиток української літератури, на творчість окремих радянських письменників, так і відтворення образу великого вождя в пожовтневій українській поезії, прозі, драматургії, публіцистиці.

Над темою працюють всі до одного члени кафедри.

Вже з початку лютого 1969 року на засіданнях кафедри має розпочатись систематичне читання і обговорення статей-розділів колективної праці.

В. галузі Ленініані автор цих рядків у 1968 році закінчив не-планову наукову працю — книгу «В. І. Ленін і джовтнева українська література». Написана також і виходить з друку книга доктора І. М. Дузя про вплив ленінських ідей на українську літературу і ним також комплектується літературно-мистецький збірник «В. І. Леніну — Одеса», який видається «Маяком».

1969 рік приніс кафедрі публікацію кількох книжок наших то-

журналі «Українська мова й література в школі» є статті «Прісовського «Поезія ювілейного року» і В. Фащенка «Новелістична композиція», П. Маркушевський писав тут про Майн-Ріда.

Журнал «Народна творчість і етнографія» встиг надрукувати статтю нині покійного доцента К. Ю. Данилка «Марсельєза на Україні». Цей таки журнал вмістив розвідку П. Т. Маркушевського з питань народної творчості чехів, які живуть на Півдні України.

Крім журналів, статті членів кафедри друкувались також у наукових збірниках. Так, у збірнику праць XV Шевченківської республіканської наукової конференції, яка проводилася в Одесі, вміщено працю «Марія Заньковецька і шевченківські традиції», а також статтю дисертанта кафедри Е. Савельєвої про шевченківську спадщину в часи першої російської революції 1906—1907 рр.

В різних виданнях з'явились також статті і молодих працівників, які ведуть під керівництвом кафедри наукову роботу, пишуть дисертації.

Загальна кількість статей в журналах і збірниках сягає 20.

КАФЕДРА історії української літератури в травні минулого року провела велику наукову конференцію «Іван Франко і історико-літературний процес». Видано окремою книжкою збірку матеріалів конференції, в якій рецензовані 36 авторів. Надруковані роботи членів кафедри П. Маркушевського, І. Зайца, В. Шапоренка.

ко, аспірантів О. Карпенко і Л. Свідерської та автора цієї статті.

Члени кафедри брали також участь у міжвузівській конференції з питань видозмін у літературних жанрах за пожовтневий час, яку провадила кафедра теорії і методики літератури.

Виступили члени кафедри з доповідями, які тепер друкуються, і на конференції Українського театрального товариства, присвяченій 75-річчю від дня народження майстра української режисури народного артиста СРСР В. С. Василька.

Чільне місце в роботі кафедри посідала праця над докторськими і кандидатськими дисертаціями. Крім В. Фащенка, пишуть докторські дисертації І. Я. Засецький («Проблеми школи й педагогіки в українській джовтневій літературі») і П. Т. Маркушевський («Українська історична драма»).

Над кандидатськими дисертаціями працюють В. Шапоренко, М. Доброгорський і В. Саenko, яка вчится в заочній аспірантурі, під керівництвом В. Фащенка.

МИНУЛОГО року вперше після багатьох років перерви розгорнулась на кафедрі підготовка молодих наукових кадрів через стаціонарну аспірантуру. З 1-го вересня переведено до стаціонарної аспірантури Н. Пашковську і прийнято до стаціонарної аспірантури Л. Свідерську. Обидві вони до вступу в аспірантуру склали всі кандидатські екзамени. Зараз вони зосереджені над кандидатськими своїми дисертаціями.

КАФЕДРА І НАУКА

Протягом всього календарного року перебувала в однорічній аспірантурі при кафедрі О. Карпенко. Вона в основному завершила за цей рік працю над першим, «чорновим» текстом дисертації.

Постійно звертаючись до обговорення наукових питань, кафедра заслуховувала на своїх засіданнях повідомлення про хід досліджень і окремі розділи дисертації О. Карпенко, В. Шапоренка та М. Доброгорського.

НА КАФЕДРІ продовжували працювати гуртки: української радянської літератури, драматургії і театру, новелістики, по вивченю творчості Коцюбинського.

Гурток української радянської літератури пропонував цікаві зустрічі з письменниками І. Пільгуком і А. Жизняком. Гурток Коцюбинського розпочав підготовку до великої студентської конференції з питань творчості Коцюбинського, яка має набрати міжвузівського характеру і проводитиметься з нагоди 15-річчя існування гуртка.

На жаль, і досі лишається недійсненим видання збірника студентських (як і аспірантських) наукових робіт, що негативно відбивається на темпах підготовки молодих наукових кадрів.

Професор А. НЕДЗВІДСЬКИЙ, завідувач кафедрою історії української літератури.

НАШІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Який існує порядок виплати стипендій студентам вузів в період проходження ними виробничої практики? З таким запитанням звернулось до редакції декілька студентів п'ятого курсу хімічного факультету.

У відповідності з Постановою Ради Міністрів СРСР, прийнятою 8 серпня 1968 року, встановлено, що студентам-стипендіатам вузів в період проходження ними виробничої практики стипендія виплачується незалежно від одержуваної на виробництві заробітної плати.

Розходи, зв'язані з здійсненням цього, робляться в межах асигнувань, передбачених на виплату стипендій студентам вузів.

Пункт 9 Постанови Ради Міністрів СРСР від 4 серпня 1959 року втратив силу.

* * *

Деякі читачки нашої газети просять повідомити, якими правами на додаткову відпустку без збереження заробітної плати користуються жінки, які мають грудних дітей.

У відповідності з пунктом 10 Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 5 липня 1968 року № 517 «Про заходи по дальншому поліпшенню охорони здоров'я і розвитку медичинської науки в країні», жінкам, які мають грудних дітей, на їх прохання, крім відпустки по вагітності і пологах, надається додаткова відпустка без збереження заробітної плати до сповнення дитині одного року.

Консультації давав
О. ТРУБАЧОВ,
начальник міжвузівського
юридичного відділу.

ПЕРЕД ЕКЗАМЕНОМ.

Фотоетюд В. РЕШЕТНІКОВА.

ПРИЙШЛА ЗИМА — НА ЛІЖІ!

Новачки та бувалі спортсмени — всі, хто хоче добре провести час на лижах, — знайте:

СПОРТКЛУБ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПРОПОДУЄ ВАМ ПУТИВКИ НА ЗИМОВИЙ ПОЇЗД ЗДОРОВ'Я.

Проїзд, харчування, житло, прокат лиж з ботинками протягом двох днів коштує всього 7 карбованців.

Детально про все ви довідаєтесь в спортклубі.

У КОЖНІЙ мові є іншомовні слова. Одні з них були запозичені в ту чи іншу мову порівняно недавно, інші — давно і їх уже й не вважають за чужинців. Так, рідко хто може сказати, що такі слова, як плуг, лан, кавун, хата, козак, товариш є в українській мові іншомовними словами. Проте в східнослов'янських мовах є й такі іншомовні слова, які в них уживаються близько тисячі років, а назвати їх рідномовними не можна. До таких слів і належать слова гегемон, гегемонія.

Слова гегемон, гегемонія були вже відомі східним слов'янам в XI ст. У давньоруській літературно-письменній мові вони були запозичені через старослов'янську з грецької мови. Правда, в давньоруській мові вони вимовлялись і писались згідно з грецькою вимовою як ігемон, ігемонія. І тільки в другій половині XIX століття вони

стали вимовляться і писатись як гегемон, гегемонія.

На ґрунті нової мови запозичене слово може набути не тільки нової звукової оболонки, форми, а й нового значення, якого воно в своїй рідній мові не мало й не могло мати. Так сталося і з словами гегемон, гегемонія. Простежимо зміну значення їх у східнослов'янських мовах.

У грецькій і у давньоруській мові слово ігемон (гегемон) вживалось у значенні «начальник, управлятель, керівник області», а ігемонія (гегемонія) в значенні — «спанування, царювання, перевага, політична першість однієї республіки в давніх греків серед інших республік».

У XVI—XVII ст. ці слова в східнослов'янських мовах дещо розширили своє значення. Так, в

В НОВИХ УМОВАХ

СЛОВО ПРО СЛОВО

словниках Л. Зизанія, П. Беріндіці слова подані в таких значеннях: «Ігемон — князь, вождь, воєвода, староста, урядник над областю», «Ігемонія — владицтво, самодержавство, гетьманство, царство».

У таких значеннях, правда, з деякими варіаціями, ці слова подавались майже в усіх дореволюційних словниках російської і української мов. В академічному словнику сучасної російської літературної мови ці слова коментуються так: «гегемон — керівник, вождь»; «гегемонія — першість, перевага в силі, в впливі».

Але з кінця XIX ст. у марксистській літературі, передусім у

працях В. І. Леніна, слова гегемон, гегемонія почали вживатись у новому значенні. Так, у працях В. І. Леніна слово гегемон стало вживатись у значенні «пролетаріат як клас, що є авангардом усіх трудящих і веде їх за собою, учить їх революційної боротьби і роз'яснює їм, де і в чому вихід і порятунок». «Робітничий клас при політичному страйку виступає як передовий клас усього народу. Пролетаріат відіграє в таких випадках, — писав в 1912 році В. І. Ленін, — роль не просто одного з класів буржуазного суспільства, а роль гегемона, тобто, керівника, передовика, вождя».

У зв'язку з цим в російській та українській мовах з'явились і поширилися нові словосполучення — гегемонія робітничого класу, гегемонія пролетаріату, в яких слово

гегемонія стало вживатись у значенні «керівництво робітничого класу, пролетаріату трудящими в революційній боротьбі за встановлення диктатури пролетаріату, за революційне перетворення суспільства». У 1919 році В. І. Ленін так характеризував суть гегемонії пролетаріату: «Пролетаріат став, поваливши буржуазію і завоювавши політичну владу, пануючим класом: він тримає в руках державну владу, він розпоряджається усупільненіми вже засобами виробництва, він керує хіткими проміжними елементами і класами, він придушиє енергію опору експлуататорів».

Так давно запозичені з грецької мови слова в нових умовах, в умовах революційної боротьби трудящих за соціальне й національне визволення набули нового значення.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

СЕСІЯ?

СЕСІЙНІ ДІАЛОГИ

МАЙБУТНІЙ ЧАС (На екзамені з мови)

Викладач: Утворіть, прошу, майбутній час від дієслова «люблю».

Студентка: Вийду заміж.

ПІДКАЗАВ

(На екзамені з літературознавства)

Один студент просить іншого:

— Слухай друже, підкажи, що таке байка. Горю!

А другий йому пошепки відповідає:

— Байка — це коли тварини, ну, прикладом, осел і свиня, розмовляють так, як оціми з тобою.

НЕЕФЕКТИВНЕ ВКЛАДЕННЯ

(На екзамені з політекономії)

Викладач: Наведіть приклад неефективного вкладення капіталу.

Студент: Ну, наприклад... зможу просити в кіно свою рідну сестру...

ЄДИНА ПОМИЛКА

(На іспиті з фізики)

Студент: Чому ви ставите мені двійку, хіба я зробив багато помилок?

Екзаменатор: Єдину. Сунули шпаргалку мимо кишені.

ВИ ВТОМИЛИСЬ? УСМІХНІТЬСЯ!

ЦІКАВІ БУВАЛЬЩИНИ

командацийного листа до директора театру. Письменник, зрештою, піддався проханням і написав:

«Направляю до вас м-ра Сміта. Я бачив, як він грав Гамлета, Шейлока, Макбета і в шахи. Особливо рекомендую Вам партію шахів з ним».

ДІТИ СУЛТАНА

Мулай Ісамаель, султан Марокко (1646—1727), був батьком 888 дітей.

В його армії один полк складався тільки з його 540 синів. Цех циркульників в Феці зобов'язаний був вести статистику народжуваності в султанському гаремі. Цех повинен був дати кожному сину султана золоту бритву, а кожній новонароджений дочці — срібне дзеркало. Коли султан залишив цей світ, цех підтвердив, що роздано 548 бритв і 340 дзеркал.

ПОЗНАЙОМИЛИСЬ

До кафедри зайшов студент-вечірник.

— Ви не бачили викладача Н.?

— А навіщо він вам?

— Хочу здати курсову роботу.

— А хіба він проводив у вас практичні заняття? — здивувався викладач.

— Товариші стверджують...

— Гаразд, зараз прийму.

— На моє щастя вчора упала напруга, і замість питань з вищої математики він став задавати питання з елементарної.